

דניאלה יניב ריכטר

תהליך טבעי

דניאלה יניב ריכטר

תהליך טבעי

אוצרת: תמר גיספאן גרינברג

קטלוג
עיצוב גרפי: עודד קורח
תצלומים: מיכאל ריכטר
עריכה לשונית ותרגום לאנגלית: דריה קטובסקי
הדפסה וכריכה: ע"ר הדפסות בע"מ

בית האמנים, ירושלים
מנהלת: רות מלול צדקא
הפקה: אילת סלצקי, רחל וימר
תלייה: עידו אשד
הנהלה: מגדלנה חפץ (יו"ר), הדי אברמוביץ, יונתן אופק,
שי אזולאי, מרב דביש בן משה, לנה זידל, מרסלו לאובר

התערוכה והקטלוג בסיועם הנדיב של:

אוני פיגל ז"ל, ציריך
קרן ג'ורג' וג'ני בלון, ציריך
קרן אלפרד ואלזה שטמרמאייר, ציריך
משרד התרבות והספורט
מנהל תרבות חברה ופנאי, עיריית ירושלים

בית האמנים ירושלים

© כל הזכויות שמורות, בית האמנים ירושלים, 2012
אגודת הציירים והפסלים - אמני ירושלים (ע"ר)

תהליך טבעי

תמר גיספאן גרינברג

שינוי פנימי, רציף וחד-כיווני מאפיין את עבודותיה של דניאלה יניב ריכטר לאורך השנים. כל אחד מפרקי יצירתה מתפתח מתוך קודמו ומהווה תולדה שלו. נדמה כי בפרק יצירתה העכשווי, המוצג בחלקו בתערוכה ובהרחבה בקטלוג, לשינוי תפקיד מהותי. האמנית מתמקדת בכל פעם בצורה אחת, ובתהליך הדרגתי בוחנת את מכלול האפשרויות הפיסוליות הטמונות בה. כך מתקבלות סדרות החושפות תהליך אישי של חיפוש, שחרור, חופש ומדיטטיביות. התהליך ה"אבולוציוני" של פסליה מרמז גם על התייחסותה לטבע הסובב אותה, ומשמש לה מקור השראה בלתי נדלה הן בבחירתה בחומר המצוי בטבע ליצירת פסליה, והן בהתייחסותה למאפיינים כאורגניות וכאמורפיות, תכונות הנקשרות לעולם הטבע.

גוף היצירה הנוכחי מן השנים 2009-2012 בא בעקבות שני פרקי יצירה קודמים. הראשון התגבש בשלהי שנות ה-80 בארצות הברית, במהלך לימודיה ולאחריהם. תקופה זו עשרה בפסלים גדולי-ממדים, מעין מבנים, המורכבים מצורות גאומטריות וסמי-גאומטריות, שהחלל מתמזג בתוכן. האובייקטים מאזכרים אתרים ארכיאולוגיים מראשית הציוויליזציה ששימשו לצרכים טקסיים, מקומות המבטאים קשר בלתי נפרד בין טבע לתרבות. בתהליך אטי ומרוכז הצטמצמו המבנים למעין עמודי טוטם שבטיים, המגלמים עוצמה אמונית ומיתית קדומה. היניקה מתקופות ארכאיות ופרה-היסטוריות אִפיינה את עבודתם של אמנים אמריקניים רבים במהלך שנות ה-60 וה-70 של המאה הקודמת. ברוח דומה הושפעה גם יניב ריכטר מאתרים פרה-היסטוריים דוגמת סטונהנג' שבבריטניה (Stonehenge), וכן מעבודותיו של הפסל, קונסטנטין ברנקווי. בד בבד היא בחרה ליצור בחומר – יסוד טבעי, ראשוני, הנקשר אף הוא בתרבויות העתיקות. פסליה כמו ביקשו להתריס כנגד תרבות "הפופ" הצרכנית, ובו בזמן לעורר זיקה לקהילות נשכחות ולטקסים עתיקי-יומין. לאחר חזרתה לארץ הפכו בהדרגה עמודי הטוטם לאובייקטים פונקציונליים, והגבול בין אמנות גבוהה לאומנות שימושית (מתח שכיח בתחום הקרמיקה) היטשטש.

ערעור זה הוביל לפרק השני ביצירתה, שראשיתו שנים אחדות לאחר השיבה לישראל (בסוף שנות ה-90), אז החלה ליצור פסלים ריאליסטיים, המבוססים על חפצי יומיום. בניסיון להגדיר

את עצמה על תפקידיה השונים כאם, כרעיה וכאמנית בחרה יניב ריכטר לפסל את סביבתה הקרובה והמיידיית: גליל נייר טואלט, קופסת קרטון לאריזת אבקות צבע קרמי, מברשת לניקוי אסלה, מטרייה ועוד. העתקים חד־פעמיים של חפצים שימושיים שנוצרו בעבודת יד נוגדים, למעשה, את טבעם המקורי, המשועתק וה"נמוך". עצם הבחירה לפסל חפצי יומיום, וההקפדה על הצורה עד כי נדמה שהמוצר עצמו הוא הנוכח לפנינו, מאזכרות הן את השימוש ברדי־מייד בזרם הדאדא, והן את השפעתו של צמד האמנים השוויצרי, פישלי ווייס (Fischli & Weiss), בעיקר בהיבט האירוני, המשועשע. גם בפרק זה בוחרת יניב ריכטר בדרך ההתרסה: פיסול המוצרים השימושיים בחומר, הכנסתם לחלל הגלריה והצבתם על פודיום משווים להם מעין הילה, המבקשת להאירם באור אחר, שונה ואישי.

השלב הבא בפרק זה התבטא ביציאה החוצה, אל הסביבה הטבעית (בניגוד לזו הביתית). זו הפכה תחת ידיה לפסלי חומר של אבנים, גלעינים, ענפים, שרכים, חלקי גזעים ועוד. ההתמקדות בטבע אִפשרה לה לחקור את הצורות האורגניות לעומקן, תוך בחינת היחסים בין העבודה בחומר הקרמי לבין תוצרי הטבע המקוריים על מרקמיהם ועל חומריהם השונים. בהדרגה השתחרר המימזיס הקפדני והוביל לפרק הנוכחי ביצירתה, שבו היא מתנתקת מן המקור כמודל, ויוצרת באופן חופשי, אינטואיטיבי, בעוד הסביבה הטבעית, על מכלול תכונותיה, נותרת כמקור השראה. הניתוק מהמודל מאפשר לה ליצור צורות אמורפיות, להשתחרר מן הנוקשות ומתכתיבי המודלים, ולהניח לחומר להוביל. היא עובדת בגושי חומר, והפסלים שהיא יוצרת אינם עוד אובייקטים חלולים, אלא גושים, שמהם מתפתחת היצירה.

כחלק מן התהליך האישי מבקשת יניב ריכטר למצות עד תום את האפשרויות הטמונות בחומר, בצורה, בתחושתיה וביחסה אליהם, באמצעות פיסול בסדרות, קרי יצירת קבוצות של פסלים בעלי תכונות משותפות. החומר הקרמי והמערך הכולל מהווים בסיס משותף, אך כל פרט בקבוצה כשלעצמו הנו שלב בתהליך שאותו חוותה האמנית כשיצרה בחומר. כך ניתן למצוא סדרה של גושי חומר מפוספסים (עמ' 22-23), מנוקדים, רצועות מקופלות באופנים שונים (עמ' 20-21), מעין שרכים לא סדורים, אובייקטים מחוררים (עמ' 12-15) ועוד. העבודות המופשטות חושפות הלכי

רוח, תחושות ורבדים עמוקים יותר שאותם מביאה האמנית לידי ביטוי בחומר. כל מקבץ מכיל עד מאתיים יחידות שנוצרו בפרק זמן רציף, עד למיצוי שהוביל להתחלה חדשה. נראה כי פרק יצירה זה מאפשר לה להתבטא באופן האישי, הטבעי והחופשי ביותר שחוותה עד כה.

הסדרה המרכזית בתערוכה מונחת על רצפת הגלריה. האובייקטים הפיסוליים המרכיבים מיצב זה הם תולדה של עבודה בת חודשים אחדים, שבמהלכם יצרה האמנית מדי יום בחומר אובייקט אחד או שניים. מקבץ הפסלים שהתקבל הוא תוצר של רידוד החומר, הרמתו והנחתו. החומר "המונח" נוצר, למעשה, מפעולה אקראית. לעתים רחוקות התרחשה התערבות בדמות שינויים קלים שביצעה באופן אינטואיטיבי. מפסל לפסל השתנתה התוצאה, והתגלה תוצר פיסולי שונה: פעמים החומר פרוש ופתוח כמבקש להראות ולחשוף, לעתים הוא מקופל פנימה, סגור ומופנם מפני הסביבה; לעתים הוא כגוש מרובה קפלים עצבניים, ופעמים הקפלים רכים ועדינים. קיבוץ הפרטים לכדי יחידה אחת על רצפת החלל מייצר מערך אינסופי של משטחים בעלי פני שטח משתנים, כמעין תבליט טופוגרפי, הנמשך אל תוך חלל הגלריה.

דניאלה יניב ריכטר	
1956	נולדה בבון; גדלה בציריך
1975	עלתה לארץ
1980-82	לימודים לתואר BFA, בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים
1983	BFA, אוניברסיטת איסטרן מישיגן
1985	MFA, אוניברסיטת מישיגן, אן ארבור, מישיגן
מאז 1994	מלמדת פיסול בבית ספר התיכון הניסויי, ירושלים
תערוכות יחיד נבחרות	
1993	'פסלים ורישומים', גלריה ארטמיסיה, שיקגו
2003	'פסלים שימושיים', מוזיאון ינקו דאדא, עין הוד
2006	'מופשט, טבעי...', בצלאל אקדמיה לאמנות ולעיצוב, ירושלים
2008	'מציאות מדומה', גלריית החווה, חולון
2012	'תהליך טבעי', במסגרת 'מנופים', בית האמנים, ירושלים
תערוכות קבוצתיות נבחרות	
1985	'American Ceramic National', מוזיאון לאמנות דאוני, קליפורניה
1986	'חרס ארה"ב', גלריה פלוסי מרטינ, אוניברסיטת רדפורד, וירג'יניה
1987	גן הפסלים, גלריה פיוואביק, דטרויט
1988	'דניאלה ריכטר וענת שיפטן', גלריה איימדיה, אן ארבור, מישיגן
	'אמנים בוחרים אמנים', גלריה פוקוס, דטרויט
	'שתי אמניות', אגודת האמנים, אן ארבור, מישיגן
1989	'פנים חדשות', גלריה אסתר זקס, שיקגו
1990	'תערוכת יובל', גלריה קרוונה, אדליסוויל, שוויץ
	גלריה מרתה שניידר, היילנד פארק, אילינוי
2000	'הביאנלה הראשונה לקרמיקה ישראלית', מוזיאון ארץ ישראל, תל אביב
2001	'חברים חדשים', בית האמנים, ירושלים
2002	'הביאנלה השנייה לקרמיקה ישראלית', מוזיאון ארץ ישראל, תל אביב
2004	'הביאנלה השלישית לקרמיקה ישראלית', מוזיאון ארץ ישראל, תל אביב
2005	'פרסי משרד החינוך, התרבות והספורט לאמנות ולעיצוב', מוזיאון תל אביב לאמנות
2006	'הערה 10', מוזיאון המדע, ירושלים
2008	'הביאנלה החמישית לקרמיקה ישראלית', מוזיאון ארץ ישראל, תל אביב
	'חפצים וציורים', גלריה די הלה, לונגאן, שוויץ
2009	'טבע ביניים', במסגרת 'מנופים', גלריה סדנאות האמנים, ירושלים
2010	'רשמים IV / נאחז בסבך: הביאנלה הארצית הרביעית לרישום', בית האמנים, ירושלים
	FLUXspace, במסגרת כנס NCEA, פילדלפיה
פרסים ומענקים	
1982	פרס שפירא, בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים
1984	פרס אגודת האמנים, אן ארבור, מישיגן
1985	פרס לפיסול, מרכז רנסנס, דטרויט
1987	פרס ראשון, 'קרמיקה במישיגן', גלריה סלו שבל, אן ארבור, מישיגן
	פרס רכישה מטעם מכון ארים למחקר, אגודת האמנים, אן ארבור, מישיגן
2003	מענק רכישה מטעם מפעל הפיס, מוזיאון ינקו דאדא, עין הוד
2004	פרס העיצוב, משרד החינוך, התרבות והספורט
2007	פרס מטעם קרן אליכס דה רוטשילד
2002/12	מענק קרן ג'ורג' וג'ני בלון, ציריך
	מענק קרן אלפרד ואלזה שטמר־מאיר, ציריך

כל עבודות הפיסול בקטלוג: חומר שרוף		עמ' 9: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 12 , 2011 רוחב מרבי: 44	עמ' 25: מס' 13 , מתוך סדרת גלקסיות , 2009 עט לבד על נייר / 29.5x21
כל המידות בסנטימטרים, עומק x רוחב x גובה		עמ' 10: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 7 , 2012 גובה מרבי: 12	עמ' 26: מס' 1 , מתוך סדרת שדות , 2011 (פרט) שמן ועיפרון על נייר / 45.5x61
כל העבודות צולמו באור יום		עמ' 11: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 1 , 2008 רוחב מרבי: 32	עמ' 27-28: מס' 3 ומס' 7 , מתוך סדרת נופים , 2012 (פרט) עיפרון על נייר / 24x30.5
		עמ' 12: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 6 , 2009 / 11.5x18x11	עמ' 29: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 11 , 2011 / 51x35x1
		עמ' 13: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 4 , 2009 / 13.5x50x41	עמ' 31-54: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 15 , 2012 רוחב מרבי: 57
		עמ' 14: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 5 , 2009 / 38x43x36	
		עמ' 15: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 3 , 2009 רוחב מרבי: 24	על העטיפה: צד עברי: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 10 , 2011 / 3x17.5x14
		עמ' 16: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 2 , 2009 / 22x36x31	אוסף מדלן ואלברט ארלנגר־וילר, ציריך
		עמ' 17: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 9 , 2011 / 15x24x12	צד אנגלי: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 10 , 2011 / 6x30x26
		עמ' 18: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 14 , 2012 / 19x47x40	
		עמ' 19: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 14 , 2012 / 18x23x22	
		עמ' 20: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 13 , 2012 / 15x37x25	
		עמ' 21: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 13 , 2012 רוחב מרבי: 16	
		עמ' 22-23: ללא כותרת , מתוך סדרה מס' 8 , 2010, עם צבענים גובה מרבי: 20	

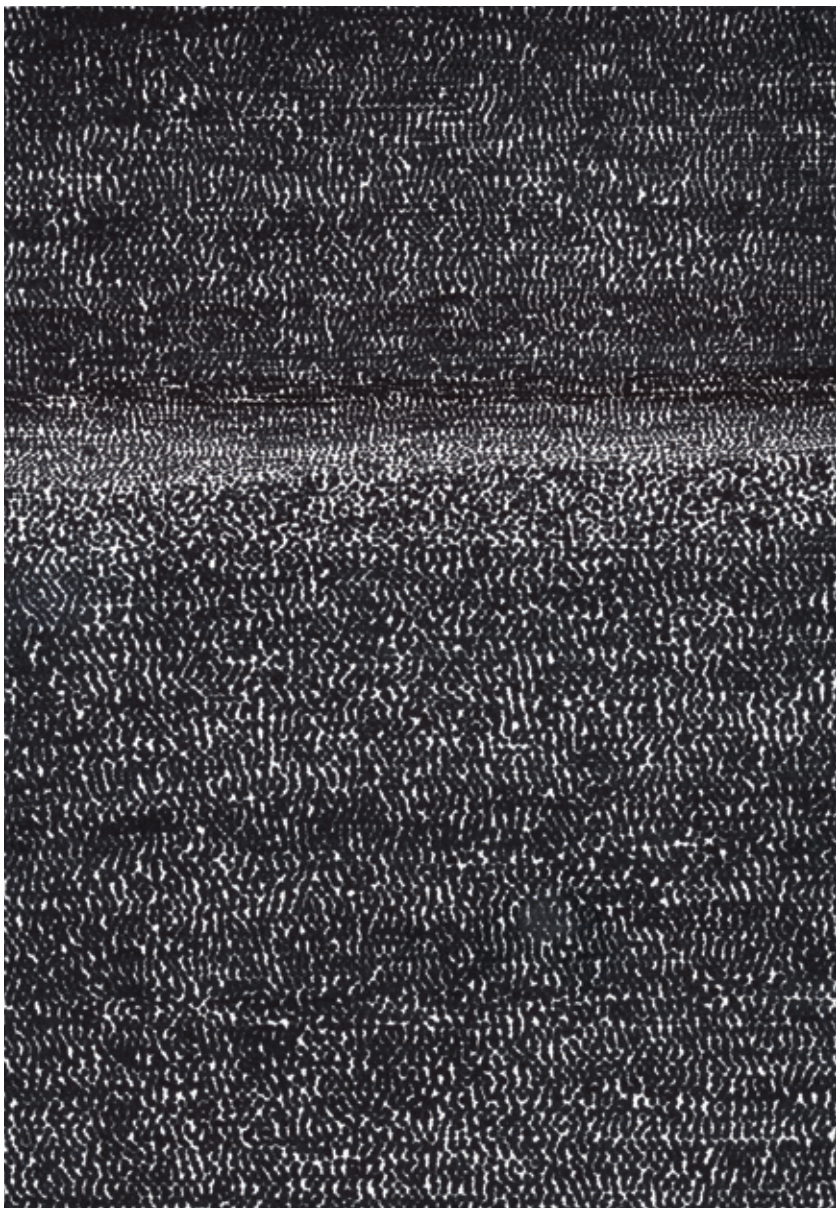

לצד יצירתה הפיסולית עוסקת דניאלה ריכטר זה מספר שנים ברישום. רישומיה מתאפיינים ב"השתלטות" על מלוא גיליון הנייר, ונדמה כי לו יכלו, היו ממשיכים להתפתח ואולי אף לחרוג אל מעבר לו. מצב זה של עומס, מעין חרדת ריק (horror vacui), הופך את הרישום לפרגמנט, בבחינת מקטע מתוך עולם פנימי שלם שרוחשות בו תנועות שונות.

בפעולת הרישום חוזרת היד על אותה תנועה שוב ושוב, לעתים בשכבות שונות. חזרתיות זו מביאה את האמנית למצב מדיטטיבי, המאפשר לה להפנים את תנועת היד. חרף איכותה האוטומטית של מלאכת הרישום, על דף הנייר ניכרות תנועות בעוצמות שונות. דומה כי לנגד עיניו של הצופה מתקיימת התרחשות, והוא הופך לשמש עד לתהליכים אישיים פנימיים בנפשה של האמנית.

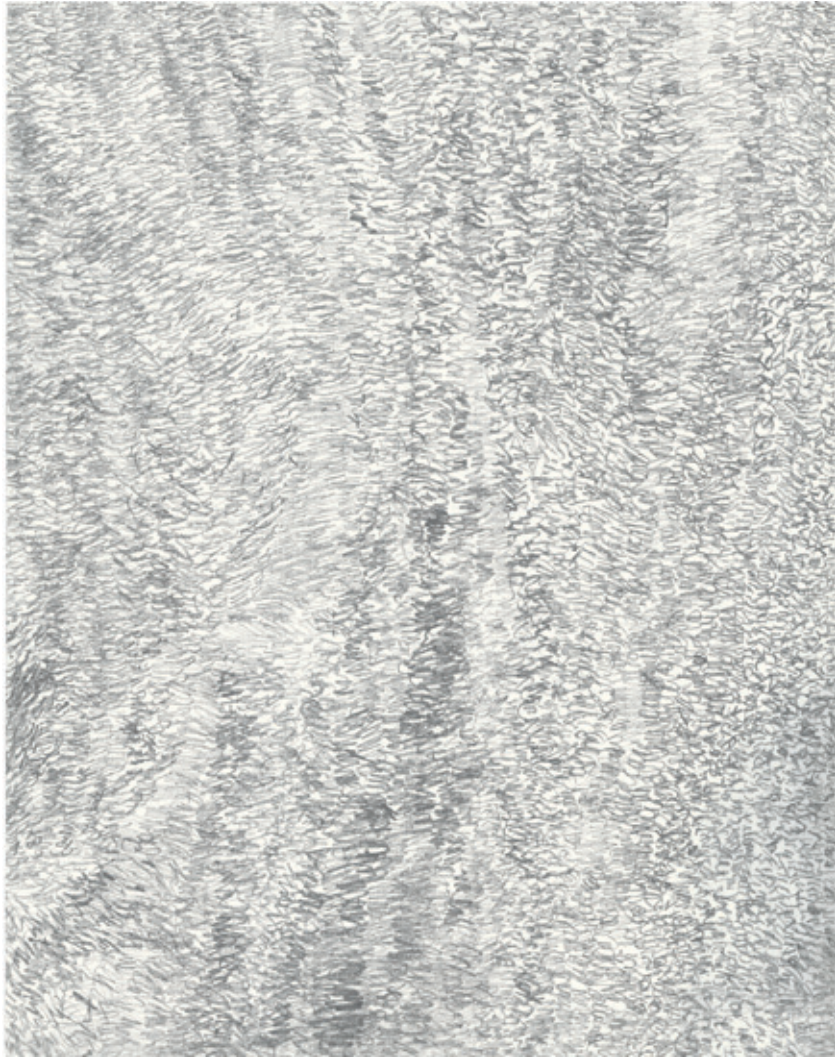
Concurrent to her sculptural work, in recent years Daniela Yaniv Richter has turned to drawing. Her drawings are characterized by "domination" of the entire sheet; if they could, the drawings would have likely continued, deviating from the paper's bounds. This state of excess, a type of *horror vacui*, transforms the drawing into a fragment, an excerpt from a whole inner world rife with diverse motions.

In the act of drawing, the hand repeats the same gesture over and over again, at times in different layers. This repetition puts the artist in a meditative condition, enabling her to internalize the hand movement. Despite the ostensibly automatic nature of the drawing act, however, movements in varying intensities are discernible on the paper. An occurrence takes place before the viewer's eyes, and s/he becomes a witness to inner personal processes in the artist's mind and soul.

Daniela Yaniv Richter

1956 Born in Bern; raised in Zurich
 1975 Moved to Jerusalem
 1980-82 BFA studies, Bezalel Academy of Arts and Design, Jerusalem
 1983 BFA, Eastern Michigan University, Michigan
 1985 MFA, University of Michigan, Ann Arbor, Michigan
 Since 1994 Teaches sculpture at the Experimental High School, Jerusalem

Selected Solo Exhibitions

1993 'Sculptures and Drawings,' Artemisia Gallery, Chicago
 2003 'Useful Sculptures,' Janco Dada Museum, Ein Hod, Israel
 2006 'Abstract, Natural...', Bezalel Academy of Arts and Design, Jerusalem
 2008 'Virtual Reality,' HaKhava Gallery, Holon, Israel
 2012 'Natural Process,' as part of 'Manofim,' Artists' House, Jerusalem

Selected Group Exhibitions

1985 'American Ceramic National,' Downey Museum of Art, California
 1986 'Clay USA,' Flossie Martin Gallery, Radford University, Virginia
 1987 Sculpture Garden, Pewabic Gallery, Detroit
 'Daniela Richter and Anat Shiftan,' Eyemediae Gallery, Ann Arbor, Michigan
 1988 'Artists Choose Artists,' Focus Gallery, Detroit
 'Richter and Heckenkamp,' Ann Arbor Art Association, Michigan
 1989 'New Faces,' Esther Saks Gallery, Chicago
 1990 Anniversary Exhibit, Gallery Krone, Adliswil, Switzerland
 Martha Schneider Gallery, Highland Park, Illinois
 2000 'The Israeli Biennale for Ceramics,' Eretz Israel Museum, Tel Aviv
 2001 'New Members,' Artists' House, Jerusalem
 2002 'The Second Biennale for Israeli Ceramics,' Eretz Israel Museum, Tel Aviv
 2004 'The Third Biennale for Israeli Ceramics,' Eretz Israel Museum, Tel Aviv
 2005 'Ministry of Education, Culture, and Sport Prizes in Art,' Tel Aviv Museum of Art
 2006 'He'ara 10,' Bloomfield Science Museum, Jerusalem
 2008 'The Fifth Biennale for Israeli Ceramics,' Eretz Israel Museum, Tel Aviv
 'Objects and Paintings,' The Hall Gallery, Langnau am Albis, Switzerland
 2009 'Mid Nature,' as part of 'Manofim,' Artist Studios, Jerusalem
 2010 'The Fourth Biennale for Drawing in Israel,' Artists' House, Jerusalem
 FLUXspace, as part of the NCECA conference, Philadelphia

Grants and Awards

1982 Shapira Award, Bezalel Academy of Arts and Design, Jerusalem
 1984 Cash Business Award, Ann Arbor Art Association, Michigan
 1985 Sculpture Award, Renaissance Center, Detroit
 1987 First Prize, 'Michigan Ceramic,' Selo Shevel Gallery, Ann Arbor, Michigan
 Erim Purchase Award, Ann Arbor Art Association, Michigan
 2003 Acquisition Award, National Lottery Council, Janco Dada Museum, Ein Hod, Israel
 2004 Prize for Design, Israeli Ministry of Education, Culture and Sport
 2007 Prize on behalf of the Alix de Rothschild Foundation
 2002/12 Award on behalf of Georges and Jenny Bloch Foundation, Zurich
 Award on behalf of Alfred and Ilse Stammer-Mayer Foundation, Zurich

All sculptural works in the catalogue: fired clay

Measurements are given in centimeters, height x width x depth

All works were photographed in daylight

p. 9: **Untitled**, from **Series no. 12**, 2011
 Max. width: 44

p. 10: **Untitled**, from **Series no. 7**, 2012
 Max. height: 12

p. 11: **Untitled**, from **Series no. 1**, 2008
 Max. width: 32

p. 12: **Untitled**, from **Series no. 6**, 2009 / 11.5x18x11

p. 13: **Untitled**, from **Series no. 4**, 2009 / 13.5x50x41

p. 14: **Untitled**, from **Series no. 5**, 2009 / 38x43x36

p. 15: **Untitled**, from **Series no. 3**, 2009
 Max. width: 24

p. 16: **Untitled**, from **Series no. 2**, 2009 / 22x36x31

p. 17: **Untitled**, from **Series no. 9**, 2011 / 15x24x12

p. 18: **Untitled**, from **Series no. 14**, 2012 / 19x47x40

p. 19: **Untitled**, from **Series no. 14**, 2012 / 18x23x22

p. 20: **Untitled**, from **Series no. 13**, 2012 / 15x37x25

p. 21: **Untitled**, from **Series no. 13**, 2012
 Max. width: 16

pp. 22-23: **Untitled**, from **Series no. 8**, 2010, with pigments
 Max. height: 20

p. 25: **No. 13**, from **The Galaxy Series**, 2009
 Felt-tip pen on paper / 29.5x21

p. 26: **No. 1**, from **The Field Series**, 2011 (detail)
 Oil and pencil on paper / 45.5x61

pp. 27-28: **No. 3 & No. 7**, from **The Landscape Series**, 2012 (detail)
 Pencil on paper / 24x30.5

p. 29: **Untitled**, from **Series no. 11**, 2011 / 51x35x1

pp. 31-54: **Untitled**, from **Series no. 15**, 2012
 Max. width: 57

On the cover:

English cover: **Untitled**, from the **Series no. 10**, 2011 / 6x30x26

Hebrew cover: **Untitled**, from the **Series no. 10**, 2011 / 3x17.5x14
 Collection of Madeleine and Albert Erlanger-Wyler, Zurich

resulted, in effect, from a random act. Only seldom did the artist make slight, intuitive interventions. The result changed from one sculpture to the next, spawning a different sculptural product: at times the clay is extended and open, as if it wishes to show and expose; at times it is folded in, indrawn and shut to its surroundings; sometimes it is tantamount to a lump replete with fidgety folds, at others the folds are soft and gentle. Gathering the disparate objects into a single unit on the gallery floor produces an endless array of varying surfaces, like a topographical relief which extends into the gallery space.

culture while invoking affinities with forlorn communities and age-old rituals. After returning to Israel, the “totems” gradually transformed into functional objects, and the line between high art and applied art (a prevalent tension in the field of ceramics) became blurred.

That act of undermining led to the second chapter in her work, which began several years after her return to Israel (in the late 1990s), when she began creating realistic sculptures based on mundane objects. Attempting to define herself and her various roles as mother, wife, and artist, Yaniv Richter decided to sculpt her immediate surroundings: a roll of toilet paper, a cardboard box for ceramic pigment powders, a toilet brush, an umbrella, etc. The concept of handmade, one-off copies of utilitarian objects in fact negates their original, reproduced, “low” nature. The very decision to sculpt everyday objects, like the pedantic treatment of form to the extent that it seems as though it is the product itself that we are facing, recall the Dadaist use of readymade, as well as the impact of the Swiss artist duo, Fischli & Weiss, especially in the ironic, amused aspect. In this chapter in her oeuvre, too, Yaniv Richter opted for the path of defiance: sculpting these utilitarian commodities in clay, their introduction into the gallery space and installation on podiums infused them with an aura which strove to shed a new, different, personal light on them.

The next phase in this chapter was going out to the natural (as opposed to the domestic) environment. Yaniv Richter turned this setting into clay sculptures of stones, pits, branches, ferns, tree trunks, etc., while delving into the relationship between the work in clay and the original products of nature, their textures and diverse materials. The concentration on nature enabled her to explore the organic

forms in depth. Slowly, the meticulous mimesis dissolved, leading to the current chapter, in which she dissociates herself from the source as a model, creating freely, intuitively, while the natural setting and its total set of qualities remain a mere source of inspiration. The detachment from the model allows her to create amorphous forms, to break free from the model’s rigidity and dictates, to let the material guide her. She works with lumps of clay, and the sculptures she creates are no longer hollow objects, but rather masses from which the work evolves.

As part of the personal process, Yaniv Richter strives to exhaust the possibilities embedded in the material, the form, her sentiments and attitude toward them, by sculpting in series, namely—creating groups of sculptures with common qualities. The material and the total array form a common basis, but each item in the group is a stage in the process undergone by the artist as she worked with the clay. Thus, one may find series of striped (pp. 22-23) or dotted lumps of clay, variously folded strips (pp. 20-21), disorderly ferns of sorts, pierced objects (pp. 12-15), and so on. The abstract works reveal states of mind, feelings, and deeper strata which the artist conveys in clay. Every cluster spans up to 200 units created over a continuous period of time until a point of exhaustion, which leads to a new beginning. The current chapter, it seems, enables her to express herself in the most personal, natural manner, the freest thus far.

The major series in the exhibition is installed on the gallery floor. The sculptural objects comprising this installation were made over several months of work, during which the artist created one or two clay objects each day. The resulting cluster was obtained by flattening the clay, “lifting” and laying it. The “laid” clay

Daniela Yaniv Richter
Natural Process
October – December 2012

Curator: Tamar Gispan-Greenberg

Catalogue
Graphic design: Oded Korach
Photographs: Michael Richter
English translation: Daria Kassovsky
Printing and binding: A.R. Printing Ltd.

Jerusalem Artists' House
Director: Ruth Malul-Zadka
Production staff: Ayelet Slutsky, Rachel Wimer
Mounting: Ido Eshed
Committee members: Magdalena Hefetz
(chairperson), Heddy Abramowitz,
Shai Azoulay, Meirav Davish Ben Moshe,
Marcelo Lauber, Jonathan Ofek, Lena Zaidel

Production of the exhibition and catalogue were
made possible through the generous support of:
The late Evi Feigel, Zurich
Georges and Jenny Bloch Foundation, Zurich
Alfred and Ilse Stammer-Mayer Foundation, Zurich
Israel Ministry of Culture and Sport;
Jerusalem Municipality, Culture, Society and
Leisure Administration

The catalogue is paginated in ascending
Hebrew order.

Jerusalem Artists' House

© Jerusalem Artists' House, 2012
The Association of Painters and Sculptors –
Jerusalem Artists

Natural Process

Tamar Gispan-Greenberg

A continuous, one-directional intrinsic transformation typifies Daniela Yaniv Richter's works over the years. Each chapter in her oeuvre evolves and derives from the previous one. In the current chapter, partly presented in the exhibition and more extensively in the accompanying catalogue, change is granted a pivotal role. Focusing on a single form each time, she diligently explores the totality of sculptural options embodied by it. The resulting series expose a personal process of search, liberation, freedom, and meditation. Moreover, the “evolutionary” process of her sculptures attests to her approach to the nature surrounding her, which serves as an inexhaustible source of inspiration, both in her choice of a work substance found in nature and in her reference to qualities such as organicity and amorphousness which are associated with the natural world.

The current body of work from 2009-2012 follows two previous chapters. The first took shape in the late 1980s, during the artist's studies in the United States and thereafter. That period was rife with large-scale structure-like sculptures made of geometrical and semi-geometrical forms into which the space merges. The objects allude to archaeological sites from early civilization used for ritual purposes, loci which convey the inseparable link between nature and culture. In a slow, concentrated process, the structures were reduced to tribal totems, embodying a primordial mythical and religious force. Like many 1960s and 1970s American artists whose work drew upon archaic and prehistoric periods, Yaniv Richter was also inspired by prehistoric sites such as Stonehenge, as well as by the work of sculptor Constantin Brancusi. At the same time, however, she opted for clay—a pristine natural substance likewise associated with ancient civilizations. Her sculptures set out to defy consumerist “pop”

Daniela Yaniv Richter

Natural Process

Daniela Yaniv Richter

Natural Process

